

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

BIŘMOVÁNÍ

17. LISTOPADU 2018 – KOSTEL SV. MARTINA

Prosinec 2018

Sobota 17. 11. 2018 - Biřmování v kostele sv. Martina v Dol. Benešově

SLŮVKO FARÁŘE

Advent

Adventní doba dnes klade důraz na aktivitu. Prostě vymyslet něco, čím mohu dát najevo sobě a Pánu Bohu, že se snažím. Maminka pro dítě nebo děti a třeba i babička pro vnuka nebo vnuky narazí na tzv. Adventní kalendář, který se objevuje v různých podobách v obchodech (sezónní zboží) nebo jinde, koupí ho a šup – aktivita je na světě!

Kuřák si řekne, že omezí svůj zlovyk ze dvaceti na deset denně. V duchu si řekne, že kdyby se to nepovedlo, tak to zkusí příště znovu nebo při jiné příležitosti. Ale aktivita (alespoň zamýšlená) je na světě.

Někdo si řekne zase něco jiného, že ubere nebo přidá v tom či onom. Je chvályhodné, že o tom přemýšlíme. Prostě všude kolem nás se dává důraz na aktivitu, tak to je ta správná cesta, to je ten správný směr. Já jsem našel způsob, jak tuto dobu, se kterou si někdy nevím rady (protože sice všude jede „vánoční atmosféra“, ale Vánoce jsou až za pár týdnů), něčím naplnit, aby nesplynula s ostatní všedností.

Jedna z ústředních biblických postav adventní doby – Panna Maria – postavila své očekávání Božích plánů na vyjádřených slovech: „Ať se mi stane podle tvého slova“. To je její odpověď na andělské poselství.

Z toho je vlastně výzva, abych tichem adventu přehlušil lomoz předvánočního shonu, který mě chce vtáhnout. Tichem adventu se chci těšit na příchod NĚKOHU.

Může mi k tomu pomoci modlitba růžence. To není ztracený čas, když posouvám zrnka růžence mezi prsty a nahlas, potichu nebo v duchu říkám posvátná slova této modlitby (její přesné schéma je v přední části Kancionálu pod číslem 009).

Umíte si představit, že v dnešní době v podvečer nebo večer sedí někde v bytě nebo domě našeho města máma se svými dětmi či dítětem a modlí se modlitbu růžence, případně desátku růžence? Že překonala své vlastní předsudky, „bělmový“ pohled svých potomků, vzala do rukou růženc a dokonce přizvala i svého muže? Neumíte si to představit? Ale proč? Máte strach to vůbec zkusit? To je škoda. No nic, tak se běžte honit s ostatními, abyste měli pocit, že děláte něco užitečného. A že advent jste vlastně „nepropásli“

Program **Adventní duchovní obnovy – před Lidovými misiemi**

ve farnosti Dolní Benešov:

téma: **Bděte a modlete se.**

Sobota 15. prosince 2018

- 7.00 – mše svatá s adventní promluvou
8.00 1. rozjímání (přednáška) – DB
10.30 2. rozjímání – ZÁ
14.00 3. rozjímání – DB
15.00 korunka k BM
 rozjímavý Radostný růženec
 svátost smíření
15.45 svátostné požehnání
V 18.00 je možná přednáška dle zájmu

Neděle 16. 12. - mše svaté v 7.00, 8.30 a v 10.00
 hodin s „předmisijní“ promluvou

Předvánoční svátost smíření

DB – Zábřeh:

Pátek 21. 12. 2018:
 od 15.00 – 17.00 (cizí zpovědník)

Dolní Benešov:

Středa 19. 12. 2018:
 od 08.30 – 11.30 (2 cizí zpovědníci)
 od 14.00 – 17.30 (2 cizí zpovědníci)

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma cyklu: Mé místo v církvi
Téma setkání: Svědectví víry
Termín setkání: Čtvrtek 13. prosince 2018
Čas a místo setkání: 18:20 ve Farním sále

Písmo svaté:

- Mt 10,32-33 Kdo mne zapře před lidmi
- Jan 1,16-34 Svědectví Jana Křtitele
- Sk 1,7-8 Budete mi svědky
- Flp 3,7-11 Osobní svědectví Pavla
- 2 Tim 2,2-12 Nestyď se vydávat svědectví
- 1 Jan 2,1-5 Svědčíme o Slovu života
- Zj 22,18-21 Přijdu brzy

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI PROSINCI

Sbírka na O. -O. DIECÉZI

– odesílá se celá na potřeby naší diecéze – neděle 9. 12. 2018

Sbírka na OPRAVY – neděle 16. 12. 2018

JORDÁNSKO - země, ve které se odehrála řada biblických příběhů (některé své zázraky tu měl činit Ježíš Kristus) láká turisty z celého světa. Ač je Blízký východ ožehavou oblastí, právě Jordánsko patří k nejbezpečnějším zemím této oblasti, a to především v turistických centrech.

Návštěvníci ze zahraničí v Jordánsku obdivují zdejší měsíční krajinu (především **Národní park Wadi Rum, ale také Wadi Musa neboli Mojžíšovo údolí**), jež kontrastuje s vodními plochami. Oblíbená jsou ale také mnohá lidská díla – **křížácké pevnosti, umajjovské hrady a zejména nabatejské město Petra**, považované za novodobý div světa

Jordánsko, oficiálně Jordánské hášimovské království, je konstituční monarchie na Blízkém východě. Sousedí se čtyřmi dalšími zeměmi Blízkého východu. Západní hranici sdílí s Izraelem (téměř polovinu hranice tvoří od severu řeka Jordán a Mrtvé moře). Dále jsou to země: Sýrie, Irák a Saudská Arábie, ve kterých již není bezpečnostní situace tak příznivá.

Jordánsko disponuje rozlohou 89 342 km², takže je o něco větší než Česká republika. Žije zde též přibližně 10 milionů obyvatel. Většinu území ovšem tvoří kamenitá poušť, takže obydlené oblasti se vyznačují poměrně vysokou hustotou zalidnění. Hlavním městem Jordánska je **Ammán**, které je zároveň nejdůležitějším průmyslovým centrem země a žije zde téměř polovina obyvatelstva.

Na jihu nalezneme největší hory země. Nejvyšším vrcholem je **Džabal Umm ad-Dámí** (1 854 m n. m.), ačkoli za něj byla donedávna považována hora Džabal Ram (1 754 m n. m.). Severněji se ovšem terén svažuje v poušť. Vyšší body se ovšem ještě nacházejí na západě Jordánska, kde k nebi stoupají pískovcové kopce vysoké až 1 000 metrů. Na západě se vyskytují také hlavní vodní plochy země, tedy řeka Jordán, Akabský záliv a Mrtvé moře.

Mrtvé moře je nejnižše položené místo na světě. Jeho „nadmořská“ výška je více než - 420 m.n.m.

NÁVŠTĚVA NA HOŘE NEBO – (foto na zadní straně)

Na horu Nebo vystoupil Mojžíš z Moábských pustin, Hospodin mu ukázal celou zemi, do které mu však nebylo souzeno vstoupit. Mojžíš zemřel na hoře Nebo a nikdo až dodnes nezná místo, kde je jeho hrob.

Poslední dny Mojžíše jsou popsány ve Starém zákoně a od nepaměti proudí na 800 metrů vysokou **horu Nebo** zástupy poutníků. Na hoře byly odkryty zbytky kostelů ze 4. a 7. století. Na vrcholu je umístěna moderní plastika italského umělce Fantoniho znázorňující symboliku bronzového hada a Ježíšova kříže. Úchvatný je výhled do údolí Jordánu, na Jericho a hory Judské pouště.

Kamenná mapka, označující města a místa Zaslíbené země, která ukázal Bůh Mojžíšovi před jeho smrtí, a kde se usadí jeho lid vyvedený z egyptského zajetí. Za jasného počasí jsou zřetelně vidět.

Světci - více, či méně známí

sv. Tomáš Becket

29. prosince, nezávazná památka

Vše o životě nejslavnějšího arcibiskupa z Canterbury, kterým byl Tomáš Becket. Když se řekne jeho jméno, tak se většině lidí ihned vybaví asociace "arcibiskup - Canterbury - vražda".. a právě vražda, která ukončila jeho život, z něj učinila světce a z jeho osoby téměř legendární bytost. Pojdte si přečíst celý příběh o tom, jak to bylo:

narozen: r. 1118 v Londýně

zemřel: 29. 12. 1170 v Canterbury

Tomáš Becket patří k nejdojímavějším církevním osobnostem středověku. Papež Alexandr III. ho nazval při svatořečení „mučedníkem církevního práva a svobody církve“. Pouti ke hrobu světce dosáhly brzy takového rozsahu jako pouti ke hrobu sv. Jakuba v Santiagu de Compostela.

Tomáš Becket přišel na svět r. 1118 v Londýně jako syn obchodníka a stal se po vynikajícím teologickém vzdělání a studiích v Paříži, Bologni a Auxerre již v 25 letech arcijáhenem v Canterbury. Stal se pomocníkem tehdejšího canterburského arcibiskupa Teobalda. V polovině 12. století nastoupil na anglický trůn Jindřich II., který se snažil získat neomezenou moc nejen nad šlechtou ale i nad církví. Na doporučení arcibiskupa Teobalda byl tehdy Tomáš ve věku 37 let povýšen na správce královské kaple a na státního kancléře.

Vztahy mezi králem a Tomášem byly velmi přátelské a král bral Tomáše všude s sebou, stal se královým osobním poradcem. Becket podporoval panovníka ve všech záležitostech a měl také rozhodující vliv na mnoho politických rozhodnutí. Za několik let však nastal zlom. Arcibiskup Teobald zemřel a král si přál mít svého přítele na nejvyšším církevním místě v Anglii. Tomáš se zdráhal, poněvadž tušil, že se ne ve všem shodne s králem, a to jak v otázkách církevních, tak světských. Tomáš králi řekl: „Brzy mne budete nenávidět stejně, jako mne teď milujete! Stanu-li se arcibiskupem, nebudu trpět vaše zasahování do věcí církevních.“ Král Jindřich II. nakonec prosadil jmenování Tomáše Becketa canterburským arcibiskupem. Doufal, že tím získá silnější vliv na církevní záležitosti. Tomáš Becket tušil, co přijde, a neměl žádnou velkou radost ze svého jmenování. Avšak přijal volbu a byl vysvěcen v červnu 1162. Tomáš se tedy nakonec arcibiskupem stal, ale jeho život se radikálně změnil, už se tolik nevěnoval králi a jeho aktivitám, ale věnoval se horlivě pastoraci, modlitbě, studiu, a péči o chudé. Ode dne svěcení se změnil Tomáš Becket úplně. Jestliže dříve byl velkorysý, ba dokonce oceňoval nádheru

a přitom naprosto souhlasil se svým králem, od nynějška rozdělával všechny své příjmy mezi chudé, nosil prostý benediktinský oděv a vedl přísně asketický život. Jestliže se dříve zasazoval za zájmy svého krále, nyní znal jen církevní záležitosti. Za ně bojoval, nedal si do nich mluvit od nikoho, ani od krále. Především zdůrazňoval Becket stále znovu svobodu církve proti panovníkovi. Konflikt mezi arcibiskupem a králem byl nevyhnutelný. A také k němu brzy došlo, když chtěl král tzv. clarendonskými konstitucemi uvést církve zejména v soudních a právních otázkách do velké závislosti na panovníkovi. Král Jindřich vyčítal církvi, že chrání kdejakého zločince, a tímto aktem chtěl s počínáním církve skoncovat. Došlo k procesům a peněžním trestům pro Tomáše Becketa, až nakonec musel, teprve dva roky po své volbě, utéci do Francie. Prosil papeže Alexandra, s kterým se tam setkal, aby mu dovolil odstoupit, avšak hlava církve odmítla. Becket setrval šest let ve Francii a dotud vedl svůj boj za svobodu církve v Anglii odhodlaně dále.

Když přistoupil arcibiskup na smír s králem, vrátil se r. 1170 zpět do Anglie. Spor však začal nanovo a 29. prosince 1170 zavraždili královi důvěrníci (královští rytíři) Tomáše Becketa u oltáře v canterburské katedrále při večerní modlitbě.

Nebylo nikdy objasněno, zdali dal Jindřich II. jednoznačně příkaz k vraždě nebo zdali si vzali šlechtici za záminku králův vzteklý projev a sami zasáhli. Tomáš Becket byl uctíván národem hned po své smrti jako světec, papež Alexandr III. prohlásil neohroženého muže církve už 21. února 1173 také oficiálně za svatého. O rok později konal král Jindřich II. u hrobu svého někdejšího přítele a pozdějšího protivníka veřejné pokání.

Jeden z jeho nástupců, nevypočítatelný Jindřich VIII., se pokusil vymazat všechny vzpomínky na velkého muže církve.

Jindřich VIII. vstoupil do dějin mimo jiné tím, že v 16. století odtrhl anglikánskou církev od Říma. Jindřich VIII. provedl vsutku nepochopitelnou věc – dávno mrtvého arcibiskupa nesmyslně hnal před soud, a ten když se do třiceti dnů nedostavil, byl odsouzen jako velezrádce, jeho hrob zničen a kosti spáleny. Památka na vynikající osobnost však zůstala o všechna staletí zachována. Každý rok 29. prosince si celý církevní svět připomíná příběh sv. Tomáše Becketa.

Úcta a tradice: Hrob Tomáše Becketa přitahoval po celý středověk davy poutníků. Byl už krátce po Becketově smrti nejvýznamnějším poutním místem v Anglii vůbec. Bylo to podporováno i tím, že nescetní věřící vyprávěli o zázracích, které se udály na Becketově hrobě. Brzy se rozšířil kult Tomáše Becketa na kontinent, do Německa, Francie, Itálie, Španělska a Skandinávie, pak dokonce na Island. Zavraždění nezlomného muže církve nabylo velkého náboženského, ale i politického významu.

Znázorňování: Vyobrazení Tomáše Becketa jsou rozšířena po celé Evropě. Na mnoha místech jsou cykly se scénami z arcibiskupova pohnutého života; nejstarší jsou na skleněném okně v katedrále v Sens (1190) a v katedrále v Chartres (1206). Pozoruhodný je také cyklus v žaltáři královny Mary v Britském muzeu v Londýně, protože obsahuje celý Becketův život, kdežto většina jiných scénických sérií začíná právě přátelstvím mezi Tomášem Becketem a králem Jindřichem II. Nejstarším známým jednotlivým znázorněním je mozaika Tomáše Becketa z roku 1182 v dómě v Montreale; ukazuje arcibiskupa s paliem a knihou. Jen o něco mladší je freska v kostele sv. Jana a Pavla ve Spoletu, která podává Becketovo zavraždění u oltáře (kolem 1190). Tato scéna byla také nejdůležitějším z Becketových znázorňování během celého středověku. Příkladem na německé půdě je okno (14. století) u sv. Dionýsia v Esslingenu. V Anglii samotné se vyskytují obrazy Tomáše Becketa hojněji teprve od 13. století. Becket mívá u sebe palmu, meč, model kostela, knihu, palium (součást biskupského oděvu) a berlu. Dodnes jsou v Evropě také ještě velmi mnohé relikviáře, které byly zhotoveny hlavně ve 13. století k uchovávání arcibiskupových relikvií. Na nich je téměř vždy znázorněna scéna zavraždění.

Karel IV. část z jeho ostatků získal pro pražskou katedrálu již r. 1377.

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE SV. MARTINA – zimní období 2018

15.12.: GARGOŠOVÁ	Šárka	02.02.: ŠEBESTÍKOVÁ	Krista
JALŮVKOVÁ	Jana	PORUBOVÁ	Helena
VITÁSKOVÁ	Pavla	DIEHLOVÁ	Liana
GEBAUEROVÁ	Monika	SABAŠOVÁ	Anna
UVAROVÁ	Petra	THEIEMLOVÁ	Anna
DUMBROVSKÁ	Karla	KUPKOVÁ	Anna
22.12.: ŠTADLEROVÁ	Krista	09.02.: BILÍKOVÁ	Marcela
ŠVANČAROVÁ	Brigita	SCHMIEDHAMEROVÁ	Marcela
HUDECKZKOVÁ	Monika	SOVÍKOVÁ	Marie
PRCHALOVÁ	Jana	PAVLENKOVÁ	Hana
REJOVÁ	Růžena	FAIKOVÁ	Jana
PLZÁKOVÁ	Lenka	FAIKOVÁ	Renáta
HEINOVÁ	Marie	16.02.: VOJVODOVÁ	Karla
29.12.: HARAZIMOVÁ	Karin	POSTULKOVÁ	Magdaléna
HLUBKOVÁ	Eva	KOCUROVÁ	Růžena
LIŠKOVÁ	Lenka	DEMBKOVÁ	Květa
TILLECKZKOVÁ	Hana	FUCHSOVÁ	Anna
VAVŘÍNKOVÁ	Iveta	HALFAROVÁ	Kristina
BARÁNKOVÁ	Monika	23.02.: BÍLÁ	Marie
05.01.: HLUBKOVÁ	Marie	DLOUHÁ	Alena
MURCKOVÁ	Miluše	DUDOVÁ	Věra
MURCKOVÁ	Eva	GREGOROVÁ	Jaroslava
WECZERKOVÁ	Leandra	CHŘIBKOVÁ	Martina
HARAZIMOVÁ	Hilda	02.03.: KUBÍKOVÁ	Terezie
12.01.: FOJTÍKOVÁ	Emilie	KUCHAŘOVÁ	Lucie
PRCHALOVÁ	Adlgunda	KUBÍKOVÁ	Michaela
ONDERKOVÁ	Marie	JANEČKOVÁ	Magda
GAIDEČKOVÁ	Helena	HOLEČKOVÁ	Jana
ZLOTÁ	Helena	KARASOVÁ	Eva
NĚMCOVÁ	Marie	09.03.: MOHYLOVÁ	Eva
19.01.: MAZALOVÁ	Alena	PAVLENKOVÁ	Dagmar
VALENTOVÁ	Marta	VAVŘÍNKOVÁ	Ludmila
KOCUROVÁ	Marie	HOLEČKOVÁ	Adolfina
BIELÁKOVÁ	Kristina	KUBÍNOVÁ	Štěpánka
STEFFKOVÁ	Anna	BENEŠOVÁ	Eva
BUHLOVÁ	Magdaléna	16.03.: HARTOŠOVÁ	Alexandra
26.01.: KOLMAJEROVÁ	Vladimíra	ŠIMŠOVÁ	Lucie
KOLAŘÍKOVÁ	Hana	KRZYWOŇOVÁ	Martina
TULACHOVÁ	Jiřina	KRETTKOVÁ	Romana
LELLKOVÁ	Zdeňka	DIHLOVÁ	Renáta
ŠENKYPLOVÁ	Eva	LECIÁNOVÁ	Hana

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

PŘÍHODNÝ JE ČAS – adventní příběh

Jen několik minut chybělo do čtvrté hodiny ranní a Petr ještě nespal. Ležel vedle své ženy, která spokojeně oddechovala, a civěl do stropu. Byl to přesně týden, co pochoval svého otce, a teprve teď to na něj dolehlo. Nevyržel se převalovat. Vstal, hodil na sebe rifle, mikinu, bundu a šel ven. Chvilku zíral bezmyšlenkovitě na zakrytý bazén na zahradě a potom se vydal lesní cestou směrem k vesnici. Uvědomil si, že v noci nasněžilo. Všude bylo ticho, jenom jeho boty křupaly ve sněhu a z vesnice bylo slyšet dva upovídáné psy.

Všechno se událo tak rychle, uvažoval v duchu. Bylo to před půl rokem, kdy se dověděl, že jeho otec má rakovinu. Nádor na plicích. Okamžitě ho převezli do Paskova. Následovalo ozařování a později i operace. On, jeho syn, ho však za celou dobu ani jednou nenavštívil. Sám sebe omlouval tím, že mu nemocniční prostředí nedělá dobře. Důvod byl ale daleko prostší i odpornější. Prostě si na svého nemocného otce neudělal čas. Rozjížděl další pobočku své firmy v Brně a myslel si, že se to bez něj neobejde. Špatné svědomí, které se v Petrovi čas od času ozvalo, si léčil alespoň krátkými telefonáty do nemocnice. Rozhovory s otcem se ovšem zredukovaly pouze na to, jak je o něj postaráno, zda mu tam nic nechybí a jestli nechce raději svůj vlastní pokoj, protože to přece není problém.

Své chování Petr nezměnil, ani když se před ním jeho matka několikrát nesměle zmínila, že se po něm, jako po svém jediném dítěti, otec pořád ptá a rád by ho viděl. Málem se tenkrát rozzlobil, že oba nechápou jeho situaci. V podnikání člověk přece nesmí polevit, jinak ho ostatní ušlapou...

Když pak otce konečně navštívil doma, zděsil se. Byl to jen stín muže, kterého znal. Při té vzpomínce přejel Petrovi znovu mráz po zádech.

O čtrnáct dnů později, před dopolední poradou, mu do kanceláře přepojili telefonní hovor. Volala matka, která mu velice tichým hlasem sdělila, že jeho táta ráno zemřel. Mrtvice. Když přijela záchranka, bylo už pozdě.

Aniž si to uvědomil, došel Petr spolu se svými vzpomínkami až do vesnice. V některých domcích na návsi se už svítilo, z kostela slyšel varhany. Podíval se na hodinky. Brzy bude šest. Roztřásla ho zima. Domů se mu ještě nechtělo, a tak si to zamířil ke kostelu v naději, že se tam trochu ohřeje, a taky ho zajímalo, co se tam může tak brzy ráno dít. Uvnitř bylo několik stařenek, které dobře znal a mezi nimi pár mladších, které neuměl zařadit. Ve druhé lavici pak zahlédl svou matku.

On sám si sedl k soše Panny Marie. Ještě z dětství si pamatoval, že tam byly elektrické radiátory, a tedy teplo.

Najednou to bylo všechno jako tenkrát, před čtyřiceti lety, kdy se svým otcem ještě za tmy putoval na roráty. Cestu absolvovali na saních. V té tmě jenom s baterkou, to bývalo něco. Když zaparkovali sánky u kostelních vrat, rychle zasedli k Panně Marii, aby u elektrických kamínek oschli. A když už byla malému Pěťovi v kostele dlouhá chvíle a měl roupy, táta vzal jeho ruku pod paži a začal ho hladit po dlani. Klučina si opřel hlavu o jeho rameno a poslouchal zpěv. Než potom dorazili domů, pořádně se společně vyřádili, zkoulovali, olemovali cestu andělíčky ve sněhu. Užívali si jeho dětství vzájemně.

Varhany v kostele začaly hrát a Petr se vrátil do současnosti. Stařenka sedící v lavici za ním falešně chraptěla: „..... konejte pokááááníí, teď příííhodnýý je čas... změňte své smýýýšlení a slyšte Boží slova.“ Až se polekal těch slov, která slyšel. Opatrně se ohlédl, jestli to ta žena myslí na něj, ale ta byla zabraná do kancionálu, podle kterého zpívala. Otočil se zpět a zadíval se do plamenů svíček před sebou. „Kdo by mohl vědět, co se mi honí hlavou,“ uvažoval v duchu. „Jak moc mě mrzí chování k otcovi ve chvíli, kdy mě snad nejvíc potřeboval. A vlastní rodina?“ Vybavil si dvě malé slečny, které má doma. Přiznal si, že se jim nevěnuje ani on ani jeho žena, která s ním pracuje ve firmě. Dcerám Andulce i Veronice sice platí společnici – jednu patnáctiletou studentku, která se s tou starší učí, a s tou mladší si hraje. Ale kdy naposled podnikli něco společně jako rodina, to si vybavit nedokázal. Potom se mu přece jen vynořil před očima obrázek, starý asi měsíc. To si společně vyjeli na výlet do lesa. Andulka se tam honila za psem, spadla do bláta a Petrovi pak zamazali potahy v mercedesu, což ho rozpálilo doběla, a tak rodinná idylka skončila hádkou. „Příkazy, zákazy, kázání. To je to jediné, s čím mě budou mít moje děti spojené, a pak taky jedna pusa na dobrou noc a jedna cestou do školy,“ rekapituluje v duchu svůj dosavadní život Petr.

Mše skončila. Kostel se pomalu vyprazdňoval. Teprve teď zahlédla Petra jeho matka a překvapeně šla k němu. „Stalo se něco?“ ptala se vyděšeně. „Mami, já jsem to všechno zvorál. Najednou mi strašně chybí. Ani jsem mu nefekl, že ho mám rád. Co mám dělat?“ vychrlil ze sebe Petr. Máma se do něho zavěsila a pomalu vyšli ven z kostela.

PS. Uplynuly čtyři dny od setkání v kostele. Byla sobota, šest hodin ráno, začínaly roráty. Petrova maminka se zasouvala do druhé lavice a letmo přelétla zrakem celý kostel. Upoutaly ji tři postavy sedící u oltáře Panny Marie. I v šeru je poznala. Byl to Petr s oběma dcerami. Každá z jedné strany se k němu tulily a zvědavě sledovaly, co se kolem nich děje. Aby je Petr zklidnil, začal hladit jejich malé dlaně položené na jeho klíně.

*Z knihy Renáty Holčákové „Štěstí, smůla? Kdo ví?“
Vydalo Karmelit. nakl. v Kostelním Vydří. r. 2002*

Marie Ohrálová

Farnost sv. Martina Dolní Benešov

*Vás srdečně zve k již tradičnímu setkání
u rozsvíceného vánočního stromu
na Osadě Míru*

Vánoční zpívání koled na sídlišti

*Přijďte si společně s námi zazpívat
ve středu 26. 12. 2018 v 17. hodin
známé koledy.*

*Texty písní i teplý nápoj jsou zajištěny.
(S sebou si vezměte malou svítilnu.)*

Možnost návštěvy jesliček v kostele sv. Martina.

(přes boční vchod do kaple sv. Josefa)

1. svátek vánoční 25. 12. 2018:
odpoledne 14:00 – 16:30

2. svátek vánoční 26. 12. 2018:
odpoledne 14:00 – 15:00

PRO ZASMÁNÍ

Teda, jelene, za tenhle nápad bys měl dostat medaili.

Myslivec se vrací domů pozdě z hospody, pomalu se plíží do ložnice, aby ženu nevbudil, ale když už sedí na posteli, žena se vzbudí a říká: "Prosím tě, dneska nikam nechod', je zima, přece nepůjdeš mrznout na posed." Myslivec překvapeně odpoví: "A víš, že máš pravdu, dneska nikam nejdu."

Tichá zasněžená krajina. Padne výstřel. Kontrola přátel: "Josef, žiješ?" "Jo." "Karle žiješ?" "Jo." "Chlapi, vypadá to, že jsem konečně dostal divočáka."

(Z knihy Nezbedův humor)

Připravila Marie Ohřálová

ADVENTNÍ CESTA

Advent je důležitá doba. Krok za krokem se přibližujeme Vánocům, kdy slavíme narození Božího Syna Ježíše Krista. Každý den si můžeš vybarvit jednu stopu a udělat něco pěkného. Podaří se Ti dojít až do Betléma?

1. neděle adventní

Lk 21,25-28,34-36

Modlete se
a buďte stále připraveni
na setkání s Bohem!

2. neděle adventní

Lk 1,1-9

Jan Křtitel:
Připravte cestu Pánu
ve svém srdci!

3. neděle adventní

Lk 3,10-18

Dělejte poctivě to,
co dělat máte.
Nehleďte jen na sebe.

4. neděle adventní

Lk 1,39-45

Důvěřujte Bohu!
U něho není
nic nemožného.

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dol. Benešov na prosinec 2018

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	3.12.	17.30	Za + Aloise Gaidečku, rodiče Kretkovy a za živou rodinu	
Út	4.12.	6.30	Za živé a + farníky	
St	5.12.	17.30	Za Hedviku Malcharkovou, manžela, dvoje rodiče a sourozence	
Čt	6.12.	17.30	Na poděkování za dar života, prosba o boží požehnání a zdraví duše i těla	
Pá	7.12.	6.30	Za živé a + dárcé a dobrodince našich kostelů (1.)	
Pá	7.12.	Záb 17.00	Za Juditu Vaškovou, manžela, bratra a duše v očistci	
So	8.12.	7.00		
Ne	9.12.	7.00		2.adv.n.
Ne	9.12.	Záb 8.30	Za Karla Seidlera, zetě, snachu a duše v očistci	2.adv.n.
Ne	9.12.	10.00	Za + Kristinu Kozlovou, manžela a syna, za živou a + rodinu	2.adv.n.
Po	10.12.	17.30	Za Edmunda Holletschka, rodiče z obou stran, za živou a + rodinu	
Út	11.12.	6.30	Za živé a + farníky	
St	12.12.	17.30	Za Karla Gemsu a otce	
Čt	13.12.	17.30	Za +syna Lukáše,manžela Josefa, rodiče z obou stran a ochranu P.Marie...	
Pá	14.12.	Záb 17.00	Za Helenu Vrchoveckou, rodinu Vavrečkovou a duše v očistci	
So	15.12.	7.00		
Ne	16.12.	7.00		3.adv.n.
Ne	16.12.	Záb 8.30	Za Bernardinu a Františka Dedkovy, syna a rodiče z obou stran	3.adv.n.
Ne	16.12.	10.00	Poděkování za 60 let života, za živou a + rodinu	3.adv.n.
Po	17.12.	17.30		
Út	18.12.	6.30	Za živé a + farníky	
St	19.12.	17.30	Na poděkování P.Bohu za obdržené milosti a prosba o boží pomoc a ...	Zpověď
Čt	20.12.	17.30		
Pá	21.12.	Záb 17.00	Poděkování za dar zdraví u příl. 65 let, za + rodiče a za živou rodinu	
So	22.12.	7.00	Za + Karla Osmančíka, manželku, dva syny a + příbuzenstvo	
So	22.12.	ČK 16.00		
Ne	23.12.	7.00	Poděkování za dar života, víry a kněžství; prosba o sílu k věrnosti...	4.adv.n.
Ne	23.12.	Záb 8.30	Za Josefa Vinárka,, manželku, dvoje + rodiče a přízeň	4.adv.n.
Ne	23.12.	10.00	Za + Kristinu Štefkovou (výroční), + manžela, za + manžele Ferdinanda...	4.adv.n.
Po	24.12.	Záb 20.00	Za Věru Bílkovou, manžela, za živou a + rodinu	
Po	24.12.	22.00	Za živé a + farníky	
Út	25.12.	7.00	Za členy Živého růžence	Zasv.sv.
Út	25.12.	Záb 8.30	Za Josefa Pačku, manželku, švagra Emericha, rodiče z obou stran a přízeň	Zasv.sv.
Út	25.12.	10.00	Za živé a + dárcé a dobrodince našich kostelů (2.)	Zasv.sv.
St	26.12.	7.00		
St	26.12.	Záb 8.30	Za + manžela a živou rodinu	
St	26.12.	10.00		
Čt	27.12.	17.30	Za Marii Skoblejovou (roz. Ranošovou), rodiče a sourozence, živou i + r..	
Ne	30.12.	7.00	Za Josefa Michalíka, manželku, syna a + příbuzenstvo	
Ne	30.12.	Záb 8.30	Za + Maxmiliána Bogdala – výroční	
Ne	30.12.	10.00	Za + Jana Postulku (ned.80 let), za dvoje rodiče a syna	
Po	31.12.	16.00	Poděk. za uplyn. rok, prosba o b. požehnání do r.2019 +statistika + Te Deum	
Út	1.1.	7.00		
Út	1.1.	Záb 8.30	Za živé a + dárcé a dobrodince našich kostelů (3.)	Zasv.sv.
Út	1.1.	10.00	Za živé a + farníky	Zasv.sv.
Út	1.1.	ČK 16.00		Zasv.sv.
St	2.1.	17.30	Za + Maxmiliána Vavřína – měsíční	Zasv.sv.
Čt	3.1.	17.30		
Pá	4.1.	6.30		
Pá	4.1.	Záb 17.00		
So	5.1.	7.00	Za + Gerharda a Janu Lellkovy a rodiče z obou stran	
Ne	6.1.	7.00	Za + Marii Koskovou, manžela a děti	
Ne	6.1.	Záb 8.30		
Ne	6.1.	10.00	Za + rodiče, příbuzné a boží ochranu pro živou rodinu	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Pietní akt - Den veteránů v Dolním Benešově 6. 11. 2018

Pietní akt - Den veteránů v Zábřehu 9. 11. 2018

Svatomartinský koncert – 11. 11. 2018 D. Benešov Pěvecký sbor města Vrba pod Pradědem

At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné a sváteční chvíle.

Jordánsko

Hora Nebo

Pohled na zaslíbenou zemi

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypríána Lellka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová

email: nas.nedelniczek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>

vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek.

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917